

מסורת הש"ס

(א) עירובין קג: (ב) [שס"ה ע']
 וירושלמי עירובין פ"ה ה"ג,
 (ג) שבת קלד ע"ש, (ד) ע"ש
 קכ: (ה) גרמס מג: (ו) ירוש'
 ברכות פ"ב ה"ג, עירובין פ'
 (ז) ה"א, (ח) שבת סב. עירובין צו.
 ממנחות לו: (י) [עמרן ג:],
 (יא) שבת נג: (יב) לעיל טו:
 (יג) ה"א, (יד) עירובין ס כחכות
 קג. נדרים כב.

הגהות הב"ח

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

ליכ

הובא בעמוד הבא

שיטה מקובצת

בבורך עליה גמי במקדש אבל לא
במדינה. פ"ה גמי מרפא
אסור משום שחיקת סמנים. וקשה

לעשותיהן כנגד המרפק: איוגדר מלכה.
יהיה: והוא מידלי המיינאי ותיס"ה ניהליה.
מלמעלה מכנגד אילי ידיו והפשיטו^ה למטה
לגת כהנים כתיב צדו. וזריכין אתם לנהוג

עמכם תפארת של כהנים דכתיב
 זהו לא יחגרו ביצע: כורך עליה גמי.
 בשעת עבודה שגנאי הוא ^א שתרצה
 שם מכחו ואע"פ דגמי מסוי מכה וכל
 דבר שיש בו משום רפואה אסור משום
 שבות ^ב גירה ^ג שחוק פומים ^ד מ"מ
 במדינה אבל במקדש לא גזרו משום
 שבות: ואם להוציא דם. שמתכוין ^ה
 לכך: כאן וכאן אסור. דחבורה הוא
 ואסור דאורייתא: ^ו צילול ^ז במד"ל:
 אבל שלא במקום גדרים. כגון אכזב:
 וטיפוח ^ח לי משום דחוף. צין ידיו
 לעבודה ואסור דבעינן ולקח הכהן
 שמה קלה עצמו של כהן ויסיגי
 שרי ^ט ר' יוחנן: ^י בשמאל ^{יא} שאינה
 כשרה לעבודה: שלא במקום עבודה.
 כגון על ^{יב} גב היד: ופליגא דרבא.
 אדריבי יוחנן: שלש על שלש חוללות.

כלומר הו' ייתור בגדים ואיירי דנקט' ב'נימא אחת במקום בגדים לי'שנא דח'צ'לא דש'יכא בה נקט נמי במסקנא לי'שנא דח'צ'לא: **וה'י פליגא.** דמסא' אמר [שלא] במקום בגדים^(א) לא הו' ייתור בגדים ואפי' שלש על שלש במשמע: **מי לימא דפליגא.** דאיהו אמר לי'נלו קטן חוץ' ורבא אמר פחות משלש לא חוץ': **דחשיב.** לפי שששו לנ' והו' בגד: **ל"א אמרי לה כו.** דבר' יהודה בר' חי'א לא פליגי לי'ני דחוץ' נמי דקאמר משום ייתור בגדים הו' דלא ש'יכא^(ב) למימר ח'צ'לא שלא במקום בגדים^(א) ושלא במקום עבודה דאי' במקום עבודה אפי' י'נמא ח'י'אל. **וידר' יוחנן** הו' דפליגי לי'שני: **לימא** פליג' דרבא אדר' יהודה דאילו ר'י יוחנן ש'יטא לן דפליג עליה ואפילו צ'לנלו קטן מכשר דהא עלה קמהדר ופליגי אלא דרבא דאיתמר^(א) (עלה) צעלמא מי לימא פליג אדרבי יהודה דנימא דרבא אפי' צ'לנלו קטן מכשר שלא במקום בגדים: **ולר' יוחנן.** דקאמר אפי' צ'לנלו לא חי'ק מצי איירי דנקט' חנא דמתני' גמי לשמועינן צ'לנלו ונ' הו' ייתור וכל שכן גמי: **דגמי מסי' (א)** רופא המכה ואפי' מותר דלין שבות במקדש כדולה מסכתא צא'סור שבת איירי ועיקר משום שבות נקט' לה ומשנה זו צעירוצין [א:] וכן כולה הך סוגיא התם היא: **ונכנסה לו רוח צננא.** והצדילתו במצורו בשעת עבודה: **רבינא היא.** הרי היא כשצור: **כיון דקפי' עלה.** דברצונו לא תהא צצצור: **אפי' עפר.** דק [א:] ואינו מרגיש בו: **כ'י' השחי כגון** צצצ' שיתוך. אורי' צ'י' השחי כגון צצצ' וזרועותיו של חלוקו שהוא רחב ואינו נוגע בצ'י' השחי מהו שיתוך וצ'ר'ץ

שיהו צתי זרועותיו לחוקים ונוגעים
ומחנכים בן האם אלא שנתהבה מניין

מאי: מהו שיחולו. למיהו ייתור בגדים: אליבא דמ"ד. בפרק בטה
 מייצי כדמפרש טעמא כיון דבעבודות לילה חייצין ^מ דהא לא מלאה
 מצינו עבודות לילה חמיר מעבודות יום והן קלים מהן: ועיס
 של ישראל בירושלים שבאין ועומדין בעזרה בשעת התמיד וכן שלוחי
 שדה שמירמכס עליו בשעת הקרבתו במסכת תענית (דף כו:). פט
 טה (הה). העוסק בנהלו פטור מן המלוה: דלא מסיגי ליה אסורין. פט
 דראש. אין חולצתו כדמפרש ואילן: שערו. של כהן גדול

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

בורך עליה גמי במקדש אבל לא במדינה. פי' בקונ' גמי מרפא ואסור משום שחיקת סמנים ונראה לפרש גזירה אטו להוליא דס' וכן בכל הנהו (דעירויזין 97 ק"ג) יש לפרש טעמא דלסרי במדינה משום איסורא דקמני דתר הכי כאן וכאן אסור ומיהו דירושלמי משמע

דטעמא משום שחיקת סמנין דמסיק
פרק כל כתבי הקודש^ט גבי רבי שלמה
באזעצט צושט ונתן עליה ספוג יבש
קשר עליה גמי מבחוץ וקאמער האט
דלמדתו^י דספוג לא מרפא אלא
משמר^{יא} לא לפי כ זהו מן המוכר
ובסמוך נמי קאמער קא משמע לן
דגמי מסי משמע דהיינו טעמא
דאבל לא במדינה: **בז"א** אוריא גמי
אשמועינן ציצצור קמן. תימה הא
אינטריך לאשמועינן גמי משום אבלי
לא במדינה דטעמא דשחיקת סמנים
לא שייך ציללול דהא לא מסי וי"ל
מ"מ הוה ליה לאשמועינן ציללול
דהוה חידוש גדול יותר דלא הוה יתור
בדים מלאשמועינן איסור של גמי
במדינה ומשני דקמ"ל דגמי גמי
משום לשון חכמים מרפא^{יב}:

תפילין מהו שיחובצו. פירש
בקונטרס למיהו יימור
בגדים ואי אפשר לומר כן דהא
האמר ר' יוחנן ערוך תפילין חוץ
ובשל די יאירי דבשל ר'אחא אמרין
בסמוך דלין חוץאות ואי משום יימור
בגדים אפי' דראש נמי ומיהו למאן
דאמר לעיל לא אמרו יימור בגדים
אלא במקום בגדים אבל שלא
במקום בגדים לא ניהא דשל די הו
במקום בגדים ולא של ראש (א) ומשום
חציצה ממנא נראה טפי כדדרש
בסמוך על בשרו שלא יהא דבר
חוצץ מיהו הא דתניא אינן חוץאות
ואוקמינן לה בשל ראש לא היה שום
חידוש שלא יהא חציצה כי אס
שאין [משום] יימור בגדים אס לא
דאמרו דקמ"ל דשערו היה נראה א"נ
קמ"ל דלא חציצי תחת פתילי הדין:

ביון דאתא ואזלא רביתא היא
 גר מהו שיחויץ^א עפר ודאי חייץ
 על בשרו בעינן והא ליכא או
 קו מהו גופו מי חייץ או לא
 א מדולדלת מהו בעי מר בר
 מי או לאו כגופו דמי בעי רבי
 לילה לאו זמן תפילין הוא
 בי תיבעי לך למ"ד לילה^ב זמן
 איגלגל מילתא ומטא לקמיה
 לין חוצצות מיתיבי^ג כהנים
 דין מן התפלה ומן התפילין
 חוצצות א"ה פטורים אסורים
 ליה אסור משום הכי תנא
 "הא דיד הא דראש מאי שנא
 חוצץ בינו לבשרו דראש נמי
 היה נראה בין ציץ למצנפת

ימא מדולדלס. מן הבגד ^(ט) מגוררין וזו מהו אמ"ל ידו לא חיינא שערו צבא (מנחות יז:): לא תבעי לך. דודאי ותוא למנות: דיוס נמי חיי"ל. דאל"כ על כל משמר ומשמר היה מעמד תשמרו להקריב לי בזמערדו [במדבר כח] (יז:): וּמִן הַסְּפִילִין. דקיימא לן (סוכה י"ד. חולצות דהוא יז) בין בגד לבשר: מנחו למנפת שבזבזה ראשו:

עב

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בז א מיי פ"י מהלכות כלי
המקדש הלכה ט:
בז ב מיי פכ"א מהלכות שבת
הלכה כה סמג לאוין סה
טוש"ע א"ח סימן שכה סעיף
כד צהוב:

בַּח ג מ״י פֶּרֶק י מַהֲלֹט כְּלִי
הַמִּקְדָּשׁ הֵלֵכֶּה ו׃
בַּח ד ה מ״י שֶׁם הֵלֵכֶּה ח׃
ו ז מ״י שֶׁם הֵלֵכֶּה ז׃
בַּח ח ט מ״י שֶׁם הֵלֵכֶּה ו׃
בַּח י כ ל מ נ מ״י שֶׁם הֵלֵכֶּה ז׃
בַּח יג ס מ״י פֶּרֶק ד מַהֲלֹט
תַּפְּסִילֵן הֵלֵכֶּה יג׃
בַּח יד ע מ״י פ״י מַהֲלֹט כְּלִי
הַמִּקְדָּשׁ הֵלֵכֶּה ו׃
בַּח טו פ מ״י שֶׁם הֵלֵכֶּה ג׃

תורה אור השלם

- [illegible]

לעזי רש"י
בנדי"ל בינדי"ל. אגד, חגורה.

מוסף דש"י

[illegible][illegible][illegible]

ד נכנס שער. לכן פירש שיער בית השחי ובית הערוה קאמר שינא לחוץ ונכפל על בטנו וחולץ בין בגדיו, וכה"ג איתא [בבכורות] (דף מד.) (מהר"פ):